ΑΠΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ—
ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ — ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΡΙΤΗ
20
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1965

Η ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΑΣ

Ἡ κυρία Μαργαρίτα Α. Παπανδρέου ἐπεσκέφθη τὰ χωριὰ τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας Καταρράκτην, Βλασίαν, Μαυρίκι, Μικρὸ καὶ Μεγάλο Μποντιᾶ, Καλοῦσι, Μάνεσι, Μπούμπουκα, Κρυονέρι, Τρεχλοῦ, Λαπάθια, Λαπαναγούς, Φλάμπουρα, Βρυσάρι, Δροσάτο, Κορφάς, Κούτελη καὶ Πετσάκους, ὅπου διένειμε δέματα ἱματισμοῦ κλπ. διὰ τὸ Πάσχα. Ὁ μικρὸς Γεωργάκης Ἀνδρ. Παπανδρέου ἐμοίρασε σ' ὅλα τὰ παιδιὰ σακκοῦλες μὲ καραμέλες. Ὁ πληθυσμὸς τοὺς ἐπεφύλαξε συγκινητικὴν ὑποδοχὴν Ἀριστερά: Ἡ κυρία Παπανδρέου ἀνεβαίνει γελαστὴ στὰ κατσάβραχα, συνοδευομένη ἀπὸ τὸν συμπολίτην μας κ. Μίμην Παντάζόπουλον. Στὸ μέσον: ἡ κ. Παπανδρέου ἀνάμεσα στὰ παιδιά. Ἀριστερά της ὁ Γεωργάκης. Δεξιά: ἡ κ. Παπανδρέου ...στὸ θρανίο τοῦ σχολείου. Ἔκδηλη ἡ εὐτυχία τῶν παιδιῶν ποὺ πλαισιώνει τὴν «καινούργια συμμαθήτρια» — πράγματι ἀρίστην μαθήτριαν τῆς νέας ἑλληνικῆς ζωῆς

Ὁ λόγος εἰς τὴν Λάρισαν τοῦ κ. Ἀνδρ Γ. Παπανδρέου

Συνδυασμὸς πολιτικῆς Δημοκρατίας-ταχείας οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως-κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Ἀναδιάρθρωσις καλλιεργειῶν, ἐπαρχιακοὶ πόλοι ἕλξεως κλπ.

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΝΕΑΝ ΚΑΛΥΤΕΡΑΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ὁ βουλευτὴς Ἀχαΐας καὶ πρώην ὑπουργὸς κ. Ἀνδρέας Γ. Παπανδρέου τὴν μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς ὡμίλησεν εἰς τὴν Λάρισαν ἐνώπιον ὀγκώδους συγκεντρώσεως ὀργανωθείσης ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Συνεταιρισμῶν Λαρίσης. Ὁ λόγος τοῦ κ. Α. Γ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος διεκόπτε το ἀπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας τοῦ ἀκροατηρίου, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνη μου γιὰ τὴ θερμή σας ὑποδοχή. Κατέχομαι ἀπὸ αἴσθημα βαθυτάτης συγκινήσεως. Χαιρετίζω τὴν ἐνεργὸ παρουσία σας σήμερα σὰν μιὰ ἀγωνιστικὴ ἐκδήλωσή σας γιὰ τὴν συνέχιση τῆς νέας, τῆς δημιουργικῆς φάσεως τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος.

Ὁ ἀνένδοτος ἀγὼν δὲν εἶναι μόνον ἱστορία. Εἶναι καὶ παρὸν καὶ μέλλον.

Σὰν παρελθὸν ἀποτελεῖ μιὰ λαμπρὰ σελίδα τῆς συγχρόνου πολιτικῆς μας ἱστορίας Μὲ τὴν ἐμπνευσμένη ἡγεσία τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου, μὲ τὴν ἀγωνιστικὴ συμπαράσταση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ μὲ τὴν πρωτοπορία τῆς νεότητος, κατελύθη τὸ καθεστὼς τῆς ἐσωτερικῆς κατοχῆς — καὶ ἐθριάμβευσε ἡ Δημοκρατία.

Τὰ συνθήματα τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος ἔχουν γίνει βίωμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Στὸν κοινωνικὸ καὶ οἰκονομικὸ τομέα: Ἡ ταχεῖα ἀνάπτυξη σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη, τὴν κοινωνικὴ δημοκρατία. Στὸν πολιτικὸ τομέα: Ἡ ἀποκατάσταση καὶ ἑδραίωση τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν τῆς χώρας καὶ τὸ κράτος δικαίου. Στὸν τομέα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς: Ἡ ἑλληνικὴ ἐξωτερικὴ πολιτική.

Στοὺς 14 μῆνες διακυβερνήσεως τῆς χώρας ἐδώσαμε ἐξετάσεις πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως στὰ ἰδεώδη τοῦ ἀνενδότου. Ἡ παρουσία σας σήμερα καὶ ὁ ἐνθουσιασμός σας εἶναι μιὰ τρανὴ ἀπόδειξη πὼς οἱ ἐξετάσεις ἦταν ἐπιτυχεῖς.

Ὁ ἀνένδοτος ἀγὼν συνεχίζεται. Καὶ εἶναι ὅπως καὶ πρὶν κοινὸς ἀγὼν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς προοδευτικῆς, τῆς δημοκρατικῆς ἡγεσίας του. Σὲ κάθε τομέα ποὺ ἐκδηλώνεται ἡ ἀλλαγή, ἡ ἀνανέωση, τὸ νέο πνεῦμα βρίσκουμε τὴν ἀντίδραση τοῦ παλαιολιθικοῦ, τοῦ βαθειὰ ριζομένου καθεστῶτος ποὺ ἀνατρέψαμε. Μὲ τὴν συνεχιζομένη, τὴν ἐντεινομένη συμπαράσταση τοῦ λαοῦ καὶ ἰδιαίτερα τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας κατορθώνουμε συνεχῶς νὰ κάνουμε ἀποφασιστικὰ βήματα πρὸς τὰ ἐμπρὸς γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν βασικῶν στόχων τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος. Ἀλλὰ ἡ ἐπαγρύπνηση πρέπει νὰ εἶναι συνεχὴς — καὶ γιὰ τὴν ἡγεσία καὶ γιὰ τὸ λαό. Οἱ ἐχθροὶ τῆς Δημοκρατίας καραδοκοῦν. Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχουμε κερδίσει τὸν πόλεμο. Πρέπει νὰ κερδίσουμε καὶ τὴν εἰρήνη καὶ νὰ ἑδραιώσουμε ὁριστικὰ στὸν τόπο τὴν πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ δημοκρατία.

Ὅπως χαρακτηριστικὰ εἶπε ὁ Γεώργιος Παπανδρέου, ἡ πολιτεία τοῦ παρελθόντος ὠδήγησε στὴν εὐημερία τῶν ἀριθμῶν. Σύμφωνα μὲ τὶς ὑπάρχουσες στατιστικὲς τὸ ἐθνικὸ εἰσόδημα αὐξήθηκε τὴν δεκαετία 1954—1963 μὲ ἐτήσιο ρυθμὸ 6,3%. Ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος εἶναι ἀσφαλῶς ἕνας ἀπὸ τοὺς δείκτες τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως μιᾶς χώρας. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ. Γιατὶ ἡ ἔννοια τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένη μὲ τὴν κατανομὴ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ μιλοῦμε γιὰ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη ἂν μὲ τὴν αὔξηση τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος οἱ πλούσιοι γίνονται πλουσιώτεροι καὶ οἱ φτωχοὶ φτωχότεροι. Αὐτὴ εἶναι ἡ θέση τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Γιὰ μᾶς βασικὸς στόχος τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς εἶναι ἡ ταχεῖα ἄνοδος τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ ἐπειδὴ στὴν Ἑλλάδα περίπου τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ ἀσχολεῖται μὲ τὴν γεωργία — ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἔχει τάξει σὰν πρωταρχικὸ σκοπὸ τὴν ταχεῖα βελτίωση τῶν ὅρων διαβιώσεως τοῦ ἀγροτικοῦ μας πληθυσμοῦ.

Ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἀπέδειξε ὅτι πραγματοποιεῖ ὅσα ὑπόσχεται. Στὸ μικρὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ βρίσκεται στὴν ἐξουσία: Κατήργησε τὴν ἄμεσο συνεισφορὰ τῶν ἀγροτῶν στὸ ταμεῖον συντάξεώς των, ἐμείωσε τὸ ἐπιτόκιο γιὰ τὰ ἀγροτικὰ δάνεια, ἐρύθμισε τὴν ἐξόφληση τῶν καθυστερημένων ἀγροτικῶν χρεῶν πρὸς τὴν ΑΤΕ καὶ ἐθέσπισε δίκαιες τιμὲς ἀσφαλείας γιὰ τὰ ἀγροτικὰ προϊόντα. Καὶ δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ὅτι οἱ ἀγροτικὲς συντάξεις εἶναι ἔργο τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου ἀκόμη ὅταν ἦταν στὴν ἀντιπολίτευση. Καὶ δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ ξεχνοῦμε τὴν δωρεὰν παιδεία καὶ τὰ μαθητικὰ συσσίτια — μέτρα ἐπαναστατικὰ ποὺ δείχνουν τὴν στοργὴ τῆς παρατάξεώς μας γιὰ τὸν μοχθοῦντα Ἕλληνα ἀγρότη καὶ ἐργάτη. Τὰ μέτρα αὐτὰ χωρὶς ἀμφιβολία βάζουν τὴν Ἑλλάδα στὴν πρωτοπορία τῶν συγχρόνων κρατῶν σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν μέριμνα τοῦ κράτους γιὰ τὸ λαό.

Ἡ θέση τῆς Ἑνώσεως Κέντρου στὸ θέμα τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, τῆς κοινωνικῆς δημοκρατίας εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετη μὲ τὴ θέση τῶν προκατόχων κυβερνήσεων. Ὑποστηρίζετο ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη ἀπαιτεῖ θυσίες — καὶ εἰδικότερα ὅτι ἡ ταχεῖα οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη στὴν κατανομὴ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Δὲν ἀμφιβάλλουμε ὅτι ἡ ταχεῖα οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη ἀπαιτεῖ θυσίες. Ἀλλὰ δὲν δεχόμεθα ὅτι οἱ θυσίες πρέπει νὰ γίνουν μόνον ἀπὸ τὶς μάζες τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀπὸ τοὺς ἀγρότες καὶ ἐργάτες τῆς χώρας μας. Στὶς θυσίας πρέπει νὰ συμμετέχουν ὅλοι — καὶ πρέπει νὰ συμμετέχουν σὲ ἀναλογία μὲ τὶς οἰκονομικές τους δυνατότητες.

Γιὰ τὴν Ἕνωση Κέντρου ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη δὲν ἀποτελεῖ μονάχα στόχο τῆς πολιτικῆς της — ἀποτελεῖ καὶ μέσο γιὰ τὴν ταχεῖα οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς χώρας. Γιὰ νὰ ἐκσυγχρονισθῆ ἡ χώρα μας, γιὰ νὰ διατηρήσουμε καὶ στὸ μέλλον τὸν ὑψηλὸ ρυθμὸ ἀναπτύξεως ποὺ πραγματοποιήσαμε τὸ 1964, πρέπει νὰ προχωρήση ἡ ἐγχώρια βιομηχανία μας μὲ πολὺ γρήγορο ρυθμό.

Γιὰ τὴν ταχεῖα ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας μας ὅμως ἀπαιτεῖται καὶ ταχεῖα ἀνάπτυξις τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς μας. Καὶ αὐτὸ σημαίνει ταχεῖα αὔξηση τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καταλήγουμε: Ἡ ἀνακατανομὴ τοῦ εἰσοδήματος πρὸς ὄφελος τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων τάξεων εἶναι μία ἀπὸ τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐκβιομηχάνιση τῆς χώρας. Πράγματι, τὸ 1964 ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ αὐξήθηκε μὲ ρυθμὸ 10% σὲ σύγκριση μὲ 7% γιὰ τὸ 1963 καὶ 5% γιὰ τὸ 1962.

Ἀλλὰ τώρα οἱ ἀντιδραστικοὶ κύκλοι τοῦ τόπου ἀνέλαβαν μιὰ καινούργια σταυροφορία ἐναντίον τῆς προοδευτικῆς πολιτικῆς τῆς παρατάξεώς μας. Ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ παροχὲς πρὸς τοὺς ἀγρότες, ἡ πολιτικὴ εἰσοδημάτων ποὺ ἀκολουθοῦμε ὑπονομεύει τὸ ἐθνικό μας νόμισμα. Καὶ δὲν ἀρκοῦνται βέβαια στὸ νὰ ὑποστηρίζουν. Καὶ στοὺς λόγους τους καὶ στὶς δημοσιεύσεις τους προσπαθοῦν νὰ δημιουργήσουν κλῖμα ἀνησυχίας, κλῖμα ἀνασφαλείας. Ἐλπίζουν μὲ τὴν τακτικὴ αὐτὴ ὅτι θὰ ὁδηγήσουν πράγματι στὸν κλονισμὸ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὸ ἐθνικό μας νόμισμα γιὰ νὰ ἀποδείξουν: Πρῶτον, ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἀπέτυχε στὴν οἰκονομική της πολιτική. Δεύτερον, ὅτι εἶχαν δίκηο οἱ προκάτοχοί μας πὼς οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη καὶ κοινωνικὴ δικαιοσύνη δὲν συμβαδίζουν. Ἡ τακτικὴ αὐτὴ εἶναι καταδικασμένη σὲ ἀποτυχία. Καὶ τοὺς καθιστᾶ συγχρόνως ἐνόχους ὑπονομεύσεως τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Βέβαια ἡ γεωργικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου δὲν περιορίζεται στὶς παροχὲς πρὸς τὸν ἀγροτικό μας πληθυσμό. Ἀποσκοπεῖ βασικὰ στὴν αὔξηση τῆς παραγωγικότητος τοῦ γεωργικοῦ τομέως, ὥστε τὸ βιωτικὸ ἐπίπεδο τοῦ ἀγρότη νὰ ὑψωθῆ μόνιμα καὶ ὀργανικά. Ἡ ἐπίτευξη αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ ἀπαιτεῖ συνδυασμένες ἐνέργειες. Πρῶτον, χρειάζεται ἕνα ἄρτιο πρόγραμμα ἀναδιαρθρώσεως τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς. Γιὰ νὰ ἀξιοποιήσουμε στὸ μέγιστο βαθμὸ τῆς παραγωγικές μας δυνατότητες θὰ πρέπει νὰ ἐρευνήσουμε πρῶτα ἀπ' ὅλα τὴν κατεύθυνση τῆς καταναλώσεως ἀγροτικῶν προϊόντων στὸ ἐσωτερικὸ καὶ στὸ ἐξωτερικό. Τί εἴδους γεωργικὰ προϊόντα ἔχουν ὑψηλὴ ζήτηση, πῶς πρέπει νὰ συσκευάζονται, ποιὰ μορφὴ πρέπει νὰ πάρη ἡ ἐμπορία τους, σὲ ποιὸ βαθμὸ θὰ πρέπει τὸ κράτος ἢ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία νὰ ἀναλάβη τὶς ἐνδεδειγμένες πρωτοβουλίες. Σύγχρονα θὰ πρέπει νὰ ἐρευνήσουμε ἀπὸ τὴν τεχνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἄποψη τὶς δυνατότητες παραγωγῆς σὲ κάθε περιφέρεια τῆς Ἑλλάδος, ὥστε κάθε περιοχὴ νὰ εἰδικεύεται στὶς ἐκμεταλλεύσεις ἐκεῖνες στὶς ὁποῖες ἡ ἀπόδοσή τους θὰ εἶναι εἰσοδηματικὰ ἡ πιὸ συμφέρουσα γιὰ τὴν ἀγροτικὴ οἰκογένεια.

Δεύτερον: Τὸ κράτος πρέπει νὰ ἀναλάβη τὴν κύρια εὐθύνη γιὰ τὴν ταχεῖα συμπλήρωση τῆς ὑποδομῆς ποὺ εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ προγράμματος ἀναδιαρθρώσεως τῆς παραγωγῆς. Τὸ κράτος πρέπει νὰ ἐγκαταστήση τὸ ὁδικὸ δίκτυο, τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα καὶ τὸ τηλέφωνο. Πρέπει νὰ ἀναλάβη μὲ γρήγορο ρυθμὸ τὴν συμπλήρωση τῶν ἀρδευτικῶν καὶ ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων. Νὰ παράσχη τεχνικὴ ἐκπαίδευση, καὶ ἰατρικὴ περίθαλψη.

Τρίτον: Τὸ ὅλον πρόβλημα τῆς ἀναδιαρθρώσεως τῶν καλλιεργειῶν καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἀπαραίτητης ὑποδομῆς πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῆ στὰ γενικώτερα πλαίσια τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ζωῆς τῆς ὑπαίθρου. Ὁ ἀγροτικὸς κλῆρος, ἡ μετανάστευση, ὁ μηχανικὸς ἐξοπισμὸς τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἡ γεωργικὴ βιομηχανία, ἡ ἀγροτικὴ στέγη, εἶναι ὄψεις τοῦ γενικωτέρου προβλήματος τῆς ὑπαίθρου. Ἡ ὀργανικὴ καὶ μόνιμη ἄνοδος τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῆ χωρὶς τὴν προγραμματισμένη ἀντιμετώπιση αὐτοῦ τοῦ γενικωτέρου προβλήματος.

Τὸ τρίπτυχο εἶναι: Πρόγραμμα, ἔργα ὑποδομῆς, μέτρα γιὰ τὴν γενικώτερη ἀναδιαμόρφωση τῆς οἰκονομίας τῆς ὑπαίθρου.

Σὲ γενικὲς γραμμὲς ἡ κατεύθυνση πρὸς τὴν ὁποία πρέπει νὰ βαδίσωμε εἶναι γνωστή. Ὁ ἀγροτικὸς κλῆρος πρέπει νὰ μεγαλώση μὲ τὴν σύμπτυξη ἢ τὴν συνεργασία τῶν μικρῶν ἐκμεταλλεύσεων. Ἡ μετανάστευση ἀπὸ τὴν ὕπαιθρο στὰ ἀστικὰ κέντρα θὰ διευκολύνη τὸν ἀναδασμό. Ἡ μετανάστευση πρὸς τὰ ἀστικὰ κέντρα εἶναι ἕνα βαθμὸ ἀναπόφευκτη συνέπεια τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι τὰ παιδιά σας δὲν πρέπει νὰ φύγουν στὸ ἐξωτερικὸ ἢ νὰ καταλήξουν στὴν Ἀθήνα. Ἡ μετανάστευση στὸ ἐξωτερικὸ ἀποτελεῖ πραγματικὴ ἐθνικὴ αἱμορραγία. Καὶ ἡ Ἀθήνα μὲ τὴν ἐκπληκτική της ἀλλὰ ἀπρογραμμάτιστη ἀνάπτυξη ἔχει γίνει κοσμοπολιτικὸ κέντρο ποὺ δύσκολα φιλοξενεῖ τὰ Ἑλληνόπουλα ἀπὸ τὴν ὕπαιθρο. Παράλληλα μὲ τὴν αὔξηση τοῦ κλήρου κατὰ ἐκμετάλλευση καὶ τὴ μερικὴ μετακίνηση τοῦ πληθυσμοῦ θὰ γενικευθῆ ἡ μηχανοκαλλιέργεια. Ἀπὸ τὴν ἐκτατικὴ θὰ πᾶμε στὴν ἐντατικὴ καλλιέργεια. Ἡ κτηνοτροφία θὰ πάρη σημαίνουσα θέση καὶ ἡ παραγωγὴ τῶν κτηνοτροφῶν θὰ ἐπεκταθῆ στρεμματικὰ εἰς βάρος τῶν κλασικῶν ἐκτατικῶν καλλιεργειῶν μας. Τὸ βαμπάκι, ἡ τευτλοπαραγωγή, ἡ λαχανοκομία, ἡ ἀμπελοκομία, ἡ δενδροκομία θὰ παίξουν πολὺ πιὸ σημαντικὸ ρόλο ἀπ' ὅ,τι σήμερα. Ἀκόμη καὶ τὸ σιτάρι θὰ πρέπει νὰ καλλιεργηθῆ ἐντατικὰ — δηλαδὴ μὲ μεγάλες ἀποδόσεις κατὰ στρέμμα — ἐνῶ σύγχρονα θὰ περιοριστῆ σημαντικὰ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρεμμάτων. Καὶ ἐφ' ὅσον τὸ σιτάρι χρησιμοποιηθῆ, ὅπως εἶναι δυνατὸν ὑπὸ ὡρισμένες συνθῆκες, σὰν κτηνοτροφὴ δὲν θὰ καταστῆ ἀναγκαῖο νὰ περιορισθῆ ἡ συνολικὴ παραγωγή του. Ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ συνδυασθοῦν μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῆς γεωργικῆς βιομηχανίας σὲ μεγάλη κλίμακα.

Πρέπει ἐπίσης γρήγορα νὰ ἀναπτυχθοῦν καὶ ἄλλοι μεγάλοι πόλοι ἕλξεως τοῦ πληθυσμοῦ, ἄλλες πόλεις ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ποὺ θὰ ἀπορροφήσουν σὲ βιομηχανικὲς καὶ ἐμπορικὲς ἀπασχολήσεις τὴν μετακίνηση ἀπὸ τὴν καθ' ἑαυτὸ ὕπαιθρο. Καὶ πρέπει ἐπίσης νὰ ἀναλάβουμε τὸ δύσκολο ἔργο τῆς οἰκιστικῆς ἀναμορφώσεως τῆς ὑπαίθρου. Ἡ ἐπιτυχία μέσα στὰ πλαίσια μιᾶς νέα κατανομῆς τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ. Τὸ κεφαλοχῶρι πρέπει νὰ γίνη ἄρτιο πολιτιστικὸ καὶ ἐμπορικὸ κέντρο γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση ἑνὸς σχετικὰ μεγάλου ἀριθμοῦ χωριῶν. Ἔτσι μόνον θὰ φτάση ὁ 20ὸς αἰῶνας στὸ χωριὸ θὰ γίνη βίωμα στὸ κάθε ἀγροτικὸ σπίτι.

Ἡ δημιουργία νέων πόλων ἕλξεως τοῦ πληθυσμοῦ, νέων βιομηχανικῶν κέντρων, ἡ ἀνάπτυξη τῆς γεωργικῆς βιομηχανίας σὲ μεγάλη κλίμακα, ἡ οἰκονομικὴ ἀνανέωση τῆς ὑπαίθρου — ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἀναζωογόνηση τῆς ὑπαίθρου.

Καὶ ἐπειδὴ τὰ χρονικὰ μας περιθώρια εἶναι πολὺ περιωρισμένα ἀπαιτεῖται στὴν ὕπαιθρο, οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, μιὰ εἰρηνικὴ, ὁμαλὴ ἐπανάσταση. Κάθε ἐπανάσταση ἀπαιτεῖ θυσίες— καὶ πρέπει ὅλοι μας νὰ εἴμαστε ἑτοιμοι γιὰ θυσίες. Πρέπει νὰ δουλέψουμε ὄχι μόνον γιὰ τὴν ἄμεση ἱκανοποίηση τῶν ἀναγκῶν μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς μέλλουσες γενεές, γιὰ τὰ παιδιά μας, γιὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς αὔριον. Σ' αὐτὸ τὸ προσκλητήριο θὰ δώσουμε ὅλοι τὸ παρόν.

Ἀπὸ τὸ ὅραμα πρέπει νὰ περάσουμε στὴν πράξη. Οἱ στόχοι ποὺ περιέγραψα εἶναι μακροχρόνιοι. Ἡ ἐπίτευξή τους, μὲ τὴν καλύτερη ἐκδοχή, θὰ ἀπαιτήση 10 καὶ 15 χρόνια. Θὰ ἀπαιτήση ὅμως καὶ φορεῖς, δηλαδὴ ὀργάνωση ποὺ θὰ ἐγγυᾶται καὶ τὴν ἐκτέλεση. Ἡ μεγαλύτερη χαρακτηριστική μας

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Πρέπει νὰ καταστῆ συνείδησις τοῦ λαοῦ ὅτι εἶναι ἀνάγκη ἁρμονίας μεταξὺ διεκδικήσεων καὶ ρυθμοῦ προόδου, χάριν τοῦ νομίσματος»

ΤΟΝΙΖΕΙ Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ κ. ΖΟΛΩΤΑΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΠΡΟΟΔΕΥΕΙ ΣΤΑΘΕΡΩΣ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΟΥΣΙΩΔΗ ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ ΑΝΤΟΧΗΣ ΕΙΣ ΔΥΣΚΟΛΙΑΣ

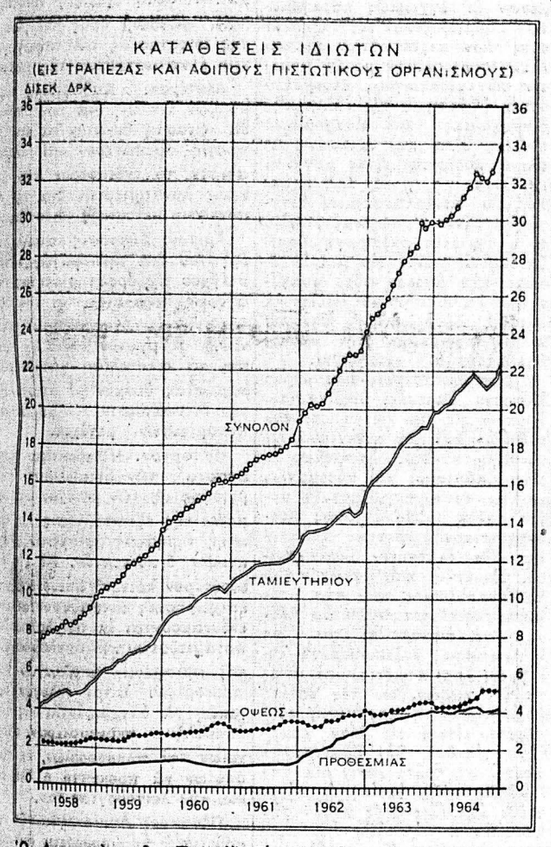

Ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Ξεν. Ε. Ζολώτας, ὁμιλῶν πρὸς τὴν ἐφετεινὴν ἐτησίαν συνέλευσιν τῶν μετόχων, ἐτόνισε τὰ κάτωθι συμπερασματικὰ διὰ τὰ προβλήματα τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ τὴν ἀκολουθητέαν πολιτικήν:

Κύριοι Μέτοχοι,

Ἡ ἐμπειρία τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι ἰσχυραὶ αἱ προωθητικαὶ δυνάμεις τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ οὐσιώδη τὰ περιθώρια ἀντοχῆς ἀκόμη καὶ εἰς ἰσχυροὺς ἀντικτύπους ψυχολογικῶν ἐπιδράσεων. Ἡ ὕψωσις τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν ἦτο εἰς τὴν Ἑλλάδα μικροτέρα παρ' ὅσον εἰς πλείστας χώρας καὶ ἡ συναλλαγματικὴ μας θέσις εἶναι βασικῶς ἰσχυρά. Διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῆς καταστάσεως καὶ τὴν περαιτέρω οἰκονομικὴν κινητοποίησιν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συνεχὴς ἀνταπόκρισις ὅλων τῶν ἐκδηλώσεων τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς πρὸς τὰς ἀνάγκας περιφρουρήσεως τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς νομισματικῆς ἰσορροπίας, διότι αὕτη ἀποτελεῖ τὴν μόνην ἀσφαλῆ βάσιν διὰ τὴν μονιμωτέραν μεγίστην δυνατὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ τὴν κατάκτησιν συνεχῶς ὑψηλοτέρων ἐπιπέδων δι' ὁλόκληρον τὸν πληθυσμόν.

Πρὸς πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν αὐτῶν εἶναι ἀνάγκη τὸ σύνολον τῶν δημιουργουμένων χρηματικῶν εἰσοδημάτων καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν ζήτησις νὰ εὑρίσκεται πάντοτε εἰς ἀμοιβαίαν συσχετίσιν πρὸς τὴν συνολικὴν προσφορὰν ἐκ τῆς αὐξανομένης παραγωγῆς καὶ τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τιθεμένους εἰς τὴν διάθεσιν τῆς οἰκονομίας πόρους. Εἰς τὴν διαδικασίαν αὐτὴν δύο προβλήματα εἶναι ἄξια ἰδιαιτέρας προσοχῆς:

Τὸ πρῶτον ἀναφέρεται εἰς τὴν πολιτικὴν τιμῶν ἀσφαλείας καὶ εἰσοδημάτων. Ἡ προστασία τῶν ἀγροτῶν δύναται νὰ εἶναι πραγματικὴ καὶ μόνιμος ὅταν ἐξασφαλίζεται δι' ὑγιῶν μεθόδων. Τοῦτο προϋποθέτει ρεαλιστικὰς τιμὰς ἀσφαλείας συμπληρουμένας, ὅπου εἶναι ἀνάγκη καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ προϋπολογισμοῦ, δι' ἀπευθείας εἰσοδηματικῶν ἐνισχύσεων συνηρημένων πρὸς σύστημα κινήτρων διὰ τὸν προσανατολισμὸν τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς πρὸς προϊόντα δυναμικῆς ζητήσεως, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἢ ἐξωτερικόν. Εἶναι δὲ οὐσιῶδες ἡ πολιτικὴ αὕτη τὸ ταχύτερον νὰ προσαρμόζεται πρὸς τὴν ἀγροτικὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς Κοινότητος, διότι οὕτω δύναται νὰ ἐξασφαλισθῆ ἐνισχυμένη προστασία τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου.

Γενικώτερον δὲ εἶναι ἀπαιραίτητον ἡ προβολὴ τῶν διεκδικήσεων τῶν ἐπὶ μέρους κατηγοριῶν τοῦ πληθυσμοῦ νὰ διατηρῆται ἐντὸς τῶν συνεχῶς διευρυνομένων παραγωγικῶν δυνατοτήτων τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ τῶν περιθωρίων ὑγιοῦς κινητοποιήσεως πόρων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ ὑπέρβασις τῶν ὁρίων αὐτῶν ὁδηγεῖ εἰς σχηματισμὸν χρηματικῶν εἰσοδημάτων ἄνευ πραγματικοῦ ἀντικρύσματος.

Τὸ δεύτερον πρόβλημα ἔχει σχέσιν μὲ τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν. Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις θὰ εἶναι ταχεῖα καὶ ἀπρόσκοπτος ἐὰν συνδυάζεται μὲ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς θέσεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἐντὸς τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς κοινότητος. Ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία, λόγω διαρθρώσεως καὶ μεγέθους, εἶναι οὐσιωδῶς ἐξηρτημένη ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἡ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ἰσόρροπος ἐπέκτασις τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλαγῶν μας εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν οἰκονομικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν πρόοδον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ταῦτα σημαίνουν ὅτι, ἡ ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἀναπόφευκτος αὔξησις τῶν εἰσαγωγῶν πρέπει νὰ συμβαδίζῃ μὲ διαρκ